

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 38/23

Luxemburg, 1 maart 2023

Arresten van het Gerecht in de zaken T-480/20 en T-540/20 | Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics en Jushi Egypt for Fiberglass Industry / Commissie

Een door China toegekende subsidie kan worden toegerekend aan Egypte als land van oorsprong of uitvoer van een product waarop compenserende maatregelen van toepassing zijn

Ondernemingen die in Egypte in de Chinees-Egyptische zone voor economische en handelssamenwerking in Suez zijn gevestigd, maar door China worden gesubsidieerd, kunnen compenserende rechten opgelegd krijgen

Naar aanleiding van een op 1 april 2019 ingediende klacht heeft de Europese Commissie uitvoeringsverordening 2020/776 tot instelling van definitieve compenserende rechten op bepaalde geweven en/of gestikte stoffen van glasvezels (hierna: „SGV”) van oorsprong uit China en Egypte vastgesteld.¹

Een tweede klacht van 24 april 2019 leidde bovendien tot de vaststelling door de Commissie van uitvoeringsverordening 2020/870, tot instelling van een definitief compenserend recht en tot definitieve inning van het voorlopige compenserend recht op de invoer van continuglasvezelproducten (hierna: „RGV”) van oorsprong uit Egypte en tot heffing van een definitief compenserend recht op de geregistreerde invoer van deze RGV.² RGV vormen de belangrijkste grondstof voor de productie van SGV.

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (hierna: „Hengshi”) en Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (hierna: „Jushi”), zijn beide volgens Egyptisch recht opgerichte vennootschappen waarvan de aandeelhouders Chinese entiteiten zijn. Zij produceren SGV en voeren deze uit naar de Europese Unie. Jushi produceert bovendien RGV en voert deze uit naar de Unie. Deze twee vennootschappen zijn in Egypte gevestigd in de Chinees-Egyptische zone voor economische en handelssamenwerking in Suez (China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone; hierna: „SETC-zone”), die Egypte en China gezamenlijk hebben opgericht in overeenstemming met hun respectieve nationale strategieën (namelijk het „ontwikkelingsplan voor de Suezkanaalcorridor” voor Egypte en de „Nieuwe Zijderoute” voor China). Op grond van dit laatste initiatief kunnen Chinese overheidsinstanties aan Chinese ondernemingen die in de SETC-zone zijn gevestigd, bepaalde voordelen toekennen waaronder financiële steun.

Omdat de compenserende rechten van de Commissie volgens Hengshi en Jushi nadelig voor hen zijn, hebben zij bij het Gerecht beroep tot nietigverklaring van uitvoeringsverordening 2020/776 ingesteld. In een afzonderlijk beroep heeft Jushi bovendien verzocht om nietigverklaring van uitvoeringsverordening 2020/870.

¹ Uitvoeringsverordening (EU) 2020/776 van de Commissie van 12 juni 2020 tot instelling van definitieve compenserende rechten op bepaalde geweven en/of gestikte stoffen van glasvezels van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Egypte en tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) 2020/492 van de Commissie tot instelling van definitieve antidumpingrechten op bepaalde geweven en/of gestikte stoffen van glasvezels van oorsprong uit de Volksrepubliek China en Egypte (PB 2020, L 189, blz. 1).

² Uitvoeringsverordening (EU) 2020/870 van de Commissie van 24 juni 2020 tot instelling van een definitief compenserend recht en tot definitieve inning van het voorlopig compenserend recht op de invoer van continuglasvezelproducten van oorsprong uit Egypte en tot heffing van een definitief compenserend recht op de geregistreerde invoer van continuglasvezelproducten van oorsprong uit Egypte (PB 2020, L 201, blz. 10).

Het Gerecht heeft deze beroepen verworpen en daarbij verduidelijkt onder welke voorwaarden de Commissie door de overheid van een ander land verleende subsidies kan toerekenen aan de overheid van het land van oorsprong of van uitvoer van een bepaald product, teneinde krachtens de antisubsidiebasisverordening³ een compenserend recht op de invoer van het betrokken product in de Unie op te leggen.

Beoordeling door het Gerecht

Verzoeksters staven hun beroepen onder meer met een middel dat betrekking heeft op schending van artikel 3, punt 1, onder a), van de antisubsidiebasisverordening, waarin is bepaald dat er sprake is van een subsidie indien de overheid in het land van oorsprong of in dat van uitvoer een financiële bijdrage levert. In dit verband betwisten verzoeksters meer in het bijzonder de argumentatie op grond waarvan de Commissie in de uitvoeringsverordeningen financiële bijdragen van Chinese overheidsinstanties aan ondernemingen in de SETC-zone had toegerekend aan de Egyptische overheid.

Om te beginnen verwerpt het Gerecht de grief van verzoeksters dat de Commissie het recht verkeerd heeft toegepast bij de uitlegging van het begrip „overheid” van het land van oorsprong of dat van uitvoer in de zin van artikel 3, punt 1, onder a), van de antisubsidiebasisverordening.

Met betrekking tot dit begrip „overheid” merkt het Gerecht op dat artikel 2, onder b), van de antisubsidiebasisverordening een definitie van dit begrip geeft waarin enkel is bepaald dat het de overheidsinstanties in het land van oorsprong of van uitvoer omvat. Uit deze bepaling volgt evenwel niet dat een financiële bijdrage niet op basis van beschikbaar specifiek bewijsmateriaal kan worden toegerekend aan de overheid van het land van oorsprong of van uitvoer van het betreffende product. De in deze verordening opgenomen verplichting dat de overheid „op het grondgebied van een land”⁴ een financiële bijdrage heeft verstrekt, betekent voorts niet dat deze bijdrage rechtstreeks van de overheid van het land van oorsprong of van uitvoer afkomstig moet zijn.

De antisubsidiebasisverordening sluit dus niet uit dat een financiële bijdrage die door Chinese overheidsinstanties, en niet rechtstreeks door de Egyptische overheid, aan ondernemingen in Egypte is toegekend, aan de Egyptische overheid kan worden toegerekend als overheid van het land van oorsprong of van uitvoer.

Deze slotsom is des te relevanter in de specifieke context van de SETC-zone die de Chinese overheidsinstanties de mogelijkheid biedt om de Chinese ondernemingen in die zone rechtstreeks alle aan de „Nieuwe Zijderoute” inherente faciliteiten te verlenen. In die omstandigheden kan niet worden toegestaan dat een economische en juridische constructie van een omvang als die van de SETC-zone aan de antisubsidiebasisverordening kan worden onttrokken.

Vervolgens verwerpt het Gerecht verzoeksters betoog dat de uitlegging van artikel 3, punt 1, onder a), van de antisubsidiebasisverordening door de Commissie in strijd is met de artikelen 10, lid 7, en 13, lid 1, van deze verordening.

In dit verband merkt het Gerecht ten eerste op dat artikel 10, lid 7, van de antisubsidiebasisverordening, op grond waarvan de Commissie verplicht is om na ontvangst van een klacht het betrokken land van oorsprong of van uitvoer voor overleg uit te nodigen teneinde de situatie op te helderen, niet verhindert dat de overheid van dit land over de aan haar toe te rekenen financiële bijdragen kan worden geraadpleegd. In het onderhavige geval blijkt uit het dossier dat de Commissie de Egyptische overheidsinstanties wel degelijk heeft uitgenodigd voor overleg over kwesties als de door Chinese entiteiten verstrekte preferentiële leningen.

Wat ten tweede artikel 13, lid 1, van de antisubsidiebasisverordening betreft, waarin onder meer is bepaald dat het

³ Verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (PB 2016, L 176, blz. 55).

⁴ Overweging 5 van de antisubsidiebasisverordening.

land van oorsprong of van uitvoer de subsidie kan intrekken of beperken of andere maatregelen kan nemen met betrekking tot de gevolgen ervan, blijven de mogelijkheden van deze bepaling bestaan in de gevallen waarin de financiële bijdrage kan worden toegerekend aan de overheid van dit land. De Egyptische overheid had dus de mogelijkheid om een einde te maken aan de nauwe samenwerking met de Chinese overheid op het gebied van financiële bijdragen of om maatregelen voor te stellen waarmee de gevolgen van de betrokken subsidies zouden worden beperkt.

Hieruit volgt dat noch artikel 3, punt 1, onder a), van de antisubsidiebasisverordening, noch de algemene opzet ervan uitsluit dat een door de Chinese overheid toegekende financiële bijdrage zoals hier aan de orde, kan worden toegerekend aan de overheid van Egypte als land van oorsprong of van uitvoer.

Anders dan verzoeksters stellen, vindt deze vaststelling ten slotte steun in met name de bepalingen van artikel 1 van de Overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen⁵ in het licht waarvan de antisubsidiebasisverordening moet worden uitgelegd.

In artikel 1.1, onder a), 1), van deze overeenkomst, waaraan artikel 3 van de antisubsidiebasisverordening uitvoering beoogt te geven, wordt een definitie gegeven op grond waarvan sprake is van subsidie indien een overheid of een overheidsinstantie een financiële bijdrage levert binnen het gebied van „een” WTO-lid. Deze formulering sluit dus niet uit dat een door een derde land toegekende financiële bijdrage kan worden toegerekend aan de overheid van het land van oorsprong of van uitvoer, aangezien het volstaat dat de financiële bijdrage van een overheid of een overheidsinstantie binnen het gebied van „een” WTO-lid wordt verstrekt.

In het licht van deze overwegingen komt het Gerecht tot de slotsom dat de Commissie artikel 3, punt 1, onder a), van de antisubsidiebasisverordening juist heeft uitgelegd, en wijst het het door verzoeksters aangevoerde middel af. Het Gerecht wijst ook de andere door verzoeksters in de twee beroepen aangevoerde middelen af, en bijgevolg deze beroepen in hun geheel.

NOTA BENE: Het beroep tot nietigverklaring strekt tot nietigverklaring van met het recht van de Unie strijdige handelingen van de instellingen van de Unie. Onder bepaalde voorwaarden kunnen de lidstaten, de Europese instellingen en particulieren bij het Hof van Justitie of het Gerecht een beroep tot nietigverklaring instellen. Indien het beroep gegrond is, wordt de handeling nietig verklaard. De betrokken instelling moet in voorkomend geval voorzien in de door de nietigverklaring van de handeling ontstane leemte in de regelgeving.

NOTA BENE: Tegen de beslissing van het Gerecht kan binnen een termijn van twee maanden en tien dagen vanaf de betekening ervan een tot rechtsvragen beperkte hogere voorziening worden ingesteld bij het Hof.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Gerecht niet bindt.

De volledige tekst van de arresten ([T-480/20](#) en [T-540/20](#)) is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎(+352) 4303 2170

Volg ons!

⁵ Overeenkomst inzake subsidies en compenserende maatregelen (PB 1994, L 336, blz. 156), opgenomen in bijlage 1A bij de op 15 april 1994 te Marrakesh ondertekende Overeenkomst tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) (PB 1994, L 336, blz. 3).